

GASTVRIJ ROEMENIË

Begin juni ben ik met zes medevrijwilligers van de Werkgroep Oost-Europa afgereisd naar Bacău, een stad in het noordoosten van Roemenië. Daar is onze partnerorganisatie 'Asociația Betania' gevestigd. Deze stichting zet zich voornamelijk in voor kinderen met een beperking maar ook voor andere achtergestelde groepen in de Roemeense samenleving.

Wij hebben al meerdere projecten voor hen gedaan en nu kwam de vraag of wij de revalidatieruimte op wilden knappen. De zaal voor fysiotherapie was na bijna 20 jaar intensief gebruik wel toe aan vernieuwing.

Natuurlijk zeiden wij volmondig ja op deze vraag, want na lange tijd stilzitten – door corona en de oorlog in Oekraïne – keken wij enorm uit naar een nieuwe klus.

Omdat ik niet van vliegen hou, koos ik voor de bijna 2300 kilometer lange autorit met daarbij een flinke wachtrij bij de Hongaars-Roemeense grens. Maar toen we eenmaal het land binnenreden werden we beloond met prachtige uitzichten en ik voelde me meteen weer thuis. Opvallend is dat er een prima snelweg ligt, maar deze houdt na een paar uur rijden wel op en dan rijden we ineens door authentieke dorpjes en delen we de weg met paard en wagen.

De tegenstellingen zijn hier groot, het verschil tussen arm en rijk is onvoorstelbaar. De een rijdt in een mooie auto, de ander heeft niet eens een fiets. Luxe villa's met omheining tegenover typische Oostblok flatgebouwen en kleine vervallen huisjes. Moderne winkelketens in de stad tegenover de Winkel van Sinkel en kraampjes langs de weg op het platteland. Dat heeft wel zijn charme en onderweg hebben wij heerlijke kürtös kaláks (een zoete-brood lekkernij) gekocht.

Eenmaal in Bacău aangekomen werden wij zoals altijd hartelijk ontvangen. Dit keer voelde het wel extra gastvrij omdat wij op hun terrein een complete woning voor onze groep ter beschikking kregen. Dat was ook bijzonder omdat korte tijd ervoor hier nog Oekraïense vluchtelingen werden opgevangen. Fantastisch om te zien dat de stichting ook voor hen haar deuren openstelt.

Maar we kwamen voor een klus en in twee weken tijd hebben wij laminaat gelegd, muren, plafonds, deuren en kozijnen

geschilderd, tl-buizen vervangen door ledverlichting, schakelaars en stopcontacten vernieuwd, de nodige loodgieterswerkzaamheden uitgevoerd en een nieuw keukenblok geplaatst. Toen bleek dat we nog tijd overhielden hebben we ook nog maar een paar bomen gesnoeid, een dakgoot en schutting gerepareerd en een hellingbaan geëgaliseerd. U begrijpt wel dat wij nog eens terug mogen komen!

Toch hadden wij ook een vrije dag. In het orthodoxe Roemenië wordt op zondag niet gewerkt en daardoor hadden wij tijd om een aantal eerdere projecten van onze werkgroep te bezoeken. In een van de dorpjes hadden we afgesproken met een oude bekende en zij nodigde ons bij haar thuis uit waar we overladen werden met Roemeense lekkernijen. Het weinige dat ze hebben, delen ze graag nog met anderen. Als dát geen gastvrijheid is!

Zie ook: www.swoenv.nl

Simone Jongens

